

ВСЪКИ БРОЙ 8 СТРАНИЦИ — ЦЕНА 3 ЛЕВА

ЛИТЕРАТУРЕНЪ ГЛАСЪ

СЕДМИЧНИКЪ ЗА ЛИТЕРАТУРА, ИЗКУСТВО, НАУКА И ОБЩЕСТВЕНИ ВЪПРОСИ 13

БРОЙ
3
ЛЕВА

Редакторътъ приема въ сѣбота. Чекова с/ка 2102
Всичко да се изпраща на следния адресъ:
ЛИТЕРАТУРЕНЪ ГЛАСЪ
Царъ Шишманъ, 45 — входъ Гр. Игнатиевъ
Излиза всѣка сръда, годишно 40 броя.

L I T E R A T U R E N G L A S
Hebdomadaire littéraire, artistique et scientifique
Редакторъ Д. Б. МИТОВЪ
София, 14. X. .1936. Година девета

одишенъ абонаментъ 100 лв., полугодишенъ
60 лв., за странство 160 лв. Обявления 4 лв. на
кв. см. предплате и. Обявления въ хрониката 10
лв. на редъ. На настоятели специални отстъпки
Ръкописи назадъ не се връщатъ.

324

Единъ бележитъ ученъ почина

На 4 октомврий т. г. загубихме още единъ много голѣмъ за българската наука ученъ. Почина скоропостижно отъ разрывъ на сърдцето стариятъ известенъ нашъ историкъ-археологъ **Георги Баласчевъ**. Той презъ месецъ септемврий присъпствуваше въ петия международенъ византоложки конгресъ въ Римъ,

Г. Баласчевъ

като делегатъ на министерството на просвѣтата. И веднага следъ пристигането си тукъ почина.

Георги Баласчевъ е роденъ въ стария исторически градъ Охридъ въ 1869 год. Основното си образование получава въ Охридъ, следъ което постѣпва въ Солунската българска гимназия и я завършва съ отличенъ успѣхъ. Жаденъ за по-висша наука той идва въ България и завършва историко-филологическия факултетъ на висшето тогава училище въ София.

Още презъ време на своето студентство, той проявява голѣмъ интересъ къмъ археологията. Ето защо, следъ като завършва висшето училище, той бива командированъ въ Виена, където се специализира при професоръ д-ръ К. Иречекъ. Тамъ той въ продължение на петъ години усвоява основно и научно нѣмския езикъ, необходимъ за понататъшните му научни изследвания. По после той отива въ Цариградъ, за да проучи нѣкои археологични изследвания при тогавашния руски професоръ археологъ Успенски, тогава директоръ и уредникъ на руския археологически институтъ въ Цариградъ. Все съ сжщата целъ той посещаваше Атина и Римъ.

Така всестранно подготвенъ, той се отдава на научни изследвания на въпроси изъ областта на археологията. Той много малко години е учителствувалъ въ нѣкои отъ столичните гимназии. Повечето време той е употребилъ на работа въ на-

родния археологически и етнографически музеи.

Той ни даде много ценни научни трудове изъ областта на археологията. Неговите научни изследвания по много въпроси се ценѣха и цитираха отъ много европейски учени. Въ редактираното отъ него списание „Минало“ той написа много монографии. Той за пръвъ пѣтъ у насъ обърна внимание върху веществените паметници на прабългарите съ своя наученъ трудъ: „Бележки върху веществената култура на старобългарството ханство“. Той е явотър и на едно научно изучаване за Св. Климента Охридски и бележки върху изкуството въ българските земи презъ срѣдните и по-нови вѣкове.

Той написа ценна книга подъ заглавие „Старо-тракийски светилища и божества въ Мазекъ, Глава-панега, Мадара, Царичина и другаде и тѣхното значение“ съ 78 образа въ текста. Съ това научно изследване той ни запознава съ положението на старо-тракийското поселище „Мезекъ“ и условията за неговото развитие и процвѣтяване. Дава ни представа за светилищата—храмове на старо-тракийската велика богиня Бендита и организацията на почитателите ѝ. И въ края дава бележки върху словообразуването въ старо-тракийския езикъ и сродните нему езици. Последниятъ му наученъ трудъ е „Известията на Несторова хроника за власитѣ, заселани по лѣвия брѣгъ на Дунава и около Карпатите“, който раздалъ на членоветъ на византоложки конгресъ. Покойниятъ е оставилъ и нѣкои започнати ръкописи за научни изследвания отъ XI-ия вѣкъ.

Въ своята научна работа Георги Баласчевъ проявяваше рѣдка самостоятелност и винаги упорито защищаваше своите тези. Той смѣло бичуваше неджитѣ въ науката и затова си навличаше умразата на нѣкои автори.

Презъ цѣлия си животъ той живѣе при твърде оскудни материални срѣдства. И благодарение на нѣкои състоятелни негови съчувственици, излизаха на бѣлъ свѣтъ неговите научни трудове. Той умрѣ беденъ. По нареждане на Министерството на просвѣтата, погребението му се извърши на държавни срѣдства.

Българската история и археология ще почувствуватъ за дълго време загубата на своя труженикъ, който до последния часъ на живота си продължаваше да работи.

Миръ на праха му.

П. М. Скопакъ